

Narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və onların prekursorlarının qanunsuz dövriyyəsi ilə bağlı cinayət işləri üzrə ibtidai istintaqa prokuror nəzarətinin təşkili

Bu gün bəşəriyyəti düşündürən, cəmiyyətin ciddi bəlasına çevrilən, insan cəmiyyətinin mənəvi və əxlaqi dəyərlərinə böyük zərbə vuran narkotiklərin qanunsuz dövriyyəsi və narkomanlıq ən ağır problemlərdən biridir.

Dövlət başçısının siyasi iradəsinə uyğun olaraq ölkəmizdə narkomaniya ilə mübarizə çərçivəsində bir sıra institusional islahatlar həyata keçirilmiş, BMT-nin mövcud məsələ ilə bağlı qəbul etdiyi konvensiyalara qoşulması, yeni qanunların qəbul olunması, qanunvericilik bazasının təkmilləşdirilməsi, dünya birliyinə inteqrasiya proseslərində regional və beynəlxalq layihələrdə iştirakla əlaqədar ardıcıl və qətiyyətli tədbirlər bu gün də davamlı olaraq həyata keçirilməkdədir.

Azərbaycan Respublikası narkotiklərin qanunsuz dövriyyəsinə qarşı mübarizəni tənzimləyən beynəlxalq hüquq normalarını tam, hərtərəfli və sistemli şəkildə əks etdirən Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Konvensiyalarına, o cümlədən 1972-ci il protokolu ilə edilmiş düzəlişlərlə "Narkotik vasitələrə dair 1961-ci il Vahid Konvensiyasına", "Psixotrop maddələr haqqında" 1971-ci il Konvensiyasına və "Narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə mübarizə haqqında" 1988-ci il Konvensiyasına qoşulmaqla bu cinayətlərə qarşı mübarizədə öz üzərinə mühüm vəzifələr götürmüşdür.

İlkin olaraq qeyd olunması zəruridir ki, narkotik vasitələr dedikdə BMT-nin 1961-ci il tarixli "Narkotik vasitələr haqqında" Vahid Konvensiyasında, 1971-ci il tarixli "Psixotrop maddələr haqqında" Konvensiyasında, 1988-ci il tarixli "Narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsinə qarşı mübarizə haqqında" Konvensiyasında, habelə Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə təsdiq olunmuş siyahılarda belə təsnif edilmiş sintetik və ya təbii mənşəli maddələr, onların preparatları, o cümlədən tərkibində narkotik maddələr olan bitkilər, psixotrop maddələr dedikdə isə qeyd edilən konvensiyalarda habelə Azər-

baycan Respublikasının Qanunu ilə təsdiq olunmuş siyahılarda belə təsnif edilmiş sintetik və ya təbii mənşəli maddələr, onların preparatları başa düşülür. Onları prekursorları isə narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin hazırlanması məqsədilə istifadə edilən kimyəvi maddələr və onların duzları, habelə Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə yuxarıda göstərilən kateqoriyalara aid edilmiş və idxalına, ixracına, tranzit nəql edilməsinə və istehsalına lisenziya (xüsusi razılıq) tələb olunan kimyəvi maddələr və onların duzlarıdır. Narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və onların prekursorlarının qanunsuz dövriyyəsi – Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə müəyyən edilmiş qaydaları pozmaqla narkotik vasitələr, psixotrop maddələr və onların prekursorları ilə bağlı törədilən hər hansı hərəkətlərdir.

Narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və onların prekursorlarının qanunsuz dövriyyəsi ilə bağlı cinayət işləri üzrə aparılan istintaq zamanı qanunvericiliyin tələblərinə əsasən düzgün əməl edilsə də, bəzi hallarda bu qəbildən olan cinayət işləri istintaq olunarkən maddi və prosesual qanunvericiliyin tələblərinə tam olaraq əməl olunmur, bir sıra hallarda bu cinayətlərin bütün iştirakçılarının müəyyən olunmasına, narkotik vasitələrin əldə edilmə mənbəyinin aşkar edilməsinə kifayət qədər diqqət yetirilmir, təqsirləndirilən şəxslərin əməllərinin hüquqi tövsifində səhvlərə yol verilməklə bu növ cinayətlərin törədilməsinə imkan verən səbəb və şəraitin aşkar edilməsinə və qarşısının alınmasına lazımı səviyyədə səy göstərilir.

Belə ki, Azərbaycan Respublikası Cinayət Prosesual Məcəlləsinin sübutların mümkünlüyü məsələsini müəyyən edən 125-ci maddəsində təsbit edilmişdir ki, məlumatlar, sənədlərin və digər əşyaların həqiqiliyinə, yaranma mənbəyinə və əldə edilməsi hallarına şübhələr olmadıqda, onlar sübut kimi qəbul edilə bilər. Həmin maddə məlumatların, sənədlərin və digər əşyaların cinayət işi üzrə sübut kimi qəbul edilə bilməməsinə yeganə bir meyarla – onların qanunun pozulması ilə əldə edilməsinə əsasən müəyyən edir. Onlar qanunun pozulması ilə əldə edildikdə və ya istintaq hərəkətləri qanunun pozulması ilə keçirildikdə, məlumatlar, sənədlər və digər əşyalar cinayət işi üzrə sübut kimi qəbul edilə bilməz. İstintaq və ya digər prosesual hərəkətlərin icraatı qaydaları kobud pozuntularla aparıldıqda və şübhəli və ya təqsirləndirilən şəxsin müdafiə hüququnun pozulmasına yol verildikdə, əldə edilmiş məlumatların, sənədlərin və digər əşyaların cinayət işi üzrə sübut kimi qəbul edilməsinə yol verilmir. Belə hallarda alınmış məlumatlar, sənədlər və əşyalar hüquqi qüvvəsi olmayan hesab edilir və ittihamın düzgün həllində hər hansı halın sübut edilməsində istifadə edilə bilməz. İstintaq və digər prosesual hərəkətin icraatı qaydalarının kobud pozuntularla müşayiət edildiyi hallara istintaqın keçirilməsində iştirakı məcburi olan bir və ya bir neçə subyektin iştirakı olmadan bu hərəkətin həyata keçirilməsi halı da aiddir.

Həmin Məcəllənin 145-ci maddəsinə əsasən hər bir sübut mənsubiyyəti, mümkünlüyü və mötəbərliyi üzrə qiymətləndirilməlidir. Cinayət təqibi üzrə toplanmış bütün sübutların məcmusuna ittihamın həlli üçün onların kifayət etməsinə görə hüquqi qiymət verilməlidir. İttihamın sübut edilməsində yaranan şübhələri digər sübutlarla aradan qaldırma mümkün olmadıqda, onlar şübhəli və ya təqsirləndirilən şəxsin xeyrinə təfsir edilir.

Narkotik vasitələrin psixotrop maddələrin və onların prekursorlarının qanunsuz dövriyyəsi ilə bağlı cinayət işləri üzrə ibtidai istintaq materialları öyrənilərkən bir çox hallarda müşahidə edilir ki, narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və prekursorların qanunsuz dövriyyəsi ilə məşğul olan şəxslərin üzərindən narkotik vasitənin aşkar edilərək götürülməsi ilə bağlı istintaq hərəkətləri qanunun yuxarıda qeyd edilən tələblərinin kobud surətdə pozulması ilə aparılır, həmin şəxslərin üzərinə baxış (faktiki şəxsi axtarış və götürmə) saxlanıldıqları yerlərdə deyil, bir müddət sonra təhqiqat və ya istintaq orqanının inzibati binasında keçirilir, yaxud həmin şəxslərin üzərinə baxış ilkin olaraq saxlanıldıqları yerdə müdafiəçinin iştirakı olmadan aparılır, daha sonra təhqiqat və ya istintaq orqanının inzibati

binasında müdafiəçinin iştirakı ilə aparılır, eləcə də hal şahidlərinin çoxunun bu növ cinayət işlərində iştirakları da formal və mütəmadi xarakter daşıyır.

Avropa Məhkəməsi “Lahıcov Azərbaycana qarşı” 10 aprel 2014-cü il tarixli qərarında nəzərə almışdır ki, məlumat əsasında saxlanması iddia edilsə də, Lahıcovun üzərinə və avtomobilinə baxış, saxlanılarkən dərhal və saxlanıldığı yerin yaxınlığında deyil, 30 dəqiqədən sonra Zaqatala rayon polis şöbəsində keçirilmişdir. Məhkəmə qeyd etmişdir ki, Lahıcovun saxlanması ilə baxışın keçirilməsi arasında 30 dəqiqə vaxtın keçməsi qeyd edilən sübutun “atılmasının” mümkünlüyü ilə əlaqədar əsaslı narahatlıq yaradır, çünki həmin müddət ərzində şikayətçi tamamilə polisin nəzarəti altında olmuşdur. Şikayətçi həbs olunduqdan dərhal sonra onun üzərinə baxış keçirilməsinin mümkünsüzlüyü ilə əlaqədar hər hansı sübut mövcud deyil. Üzərində və avtomobilində aşkar edilən maddi sübutun qanuniliyi ilə bağlı şikayətçi ibtidai istintaq zamanı və məhkəmədə məsələ qaldırsa da, yerli məhkəmələr öz hökmlərində bu məsələyə münasibət bildirməmiş və həmin sübut əsasında onu məhkum etmişlər.

Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 115.2-ci maddəsi hal şahidinin istintaq hərəkətinin icraatında əvvəllər iştirakı həmin cinayət təqibi üzrə aparılan digər istintaq hərəkətinin icraatında təkrar iştirakını istisna etmir, bir şərtlə ki, onun iştirakı mütəmadi xarakter daşımamalıdır. Hal şahidinin iştirakının mütəmadi xarakter daşması onun iştirakı ilə aparılmış hərəkətin etibarsız edilməsinə əsas ola biləcəyindən (Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosesual Məcəlləsinin 115.4-cü maddəsi) şəxsi axtarış və götürmə aparılarkən dəvət olunmuş hal şahidlərinin cinayət-prosesual qanunvericiliyinin tələblərinə uyğun olub-olmamasının müəyyənləşdirilməsi ibtidai istintaq orqanının əsas vəzifələrindəndir.

“Narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və ya onların prekursorlarının qanunsuz dövriyyəsinə dair cinayət işləri üzrə məhkəmə təcrübəsi haqqında” Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin Plenumunun 4 mart 2011-ci il tarixli 2 sayılı qərarında göstərilmişdir ki, Azərbaycan Respublikasının Cinayət Prosesual Məcəlləsinin 246.2.1-ci maddəsinə əsasən, məhkəmənin qərarı olmadan şəxsi axtarış şübhəli şəxs tutulduqda və polis və ya digər hüquq-mühafizə orqanına gətirildikdə aparıla bilər. Həmin Məcəllənin 153-cü maddəsinin mənasına görə, tutulmuş şəxs təxirə salınmadan polis və digər təhqiqat orqanının müvəqqəti saxlama yerinə gətirilməli və onun tutulması müvafiq protokolla rəsmiləşdirilməlidir. Qanunun bu normasının düzgün tətbiqi məsələsini nizama salmaq məqsədilə

izah edilmişdir ki, şəxsi axtarışın şübhəli şəxs qismində tutma protokolu tərtib olunmazdan əvvəl (şəxsi axtarış barədə məhkəmə qərarı olmadan) aparılması halı müəyyən edildikdə məhkəmə buna münasibətini bildirməli və bu yolla əldə olunmuş sübutların mümkünlüyü məsələsini qeyd olunan Məcəllənin 125.1, 125.2.1 və 125.2.7-ci maddələrinin tələblərinə uyğun olaraq həll etməlidir.

Cinayət işləri öyrənilərkən bir sıra hallarda məlum olur ki, narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və prekursorların qanunsuz dövriyyəsi ilə məşğul olan şəxslərin üzərində axtarış apararkən hal şahidi qismində dəvət edilmiş şəxslər əvvəllər də mütəmadi olaraq bu qəbilədən olan cinayət işləri üzrə keçirilmiş şəxsi axtarış və götürmə hərəkətləri zamanı hal şahidi qismində iştirak etmişlər. Bu hal hal şahidlərinin polis əməkdaşları ilə qarşılıqlı əməkdaşlıq münasibətində olması və beləliklə onların cinayət prosesində maraqlı olması qənaətinə gəlməyə əsas verir.

Bu cür halların baş verməsi cinayət törətməkdə şübhə edilən şəxslər barəsində əldə edilmiş sübutların mötəbərliyini, tərtib edilmiş istintaq hərəkəti protokollarının mötəbərliyini şübhə altına qoymaqla, həmin şəxslərin müdafiə hüquqlarının pozulması kimi qiymətləndirilməklə təqsirli şəxslərin əsassız cinayət məsuliyyətdən yaxa qurtarmasına gətirib çıxara bilər.

Eyni zamanda narkotik vasitələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə əlaqədar istintaqı aparılmış cinayət işlərinin təhlilləri göstərir ki, bəzi hallarda təhqiqat orqanları tərəfindən keçirilmiş əməliyyat-axtarış tədbiri ilə bağlı əməliyyat-qeydiyyat işi başlanılıb həmin iş qeydiyyatı alınmışdır. Bir qayda olaraq əməliyyat-axtarış tədbirinin keçirilməsinə dair qərar tədbirə bir gün qalmış və ya həmin gün qəbul olunur, qərarda konkret hansı əməliyyat-axtarış tədbirinin keçirilməsi göstərilir, ümumi sözlərlə kifayətlənir.

Bu zaman isə qəbul olunmuş qərar və keçirilmiş tədbir qanun pozuntuları ilə müşayiət olunur. "Əməliyyat-axtarış fəaliyyəti haqqında" qanunun 10-cu maddəsinin 1-ci hissəsində nəzərdə tutulmuş konkret tədbirin adı göstərilmədən ümumi sözlərlə kifayətlənir, həmin maddənin 5-ci bəndinin tələbləri pozularaq keçirilmiş tədbir barəsində qərar 48 saat ərzində məhkəmə nəzarətini həyata keçirən məhkəməyə və ibtidai araşdırmaya prosesual rəhbərliyi həyata keçirən prokurora göndərilir.

Bundan başqa, bu qəbilədən olan cinayət işləri öyrənilərkən bir sıra hallarda məlum olur ki, narkotiklərlə bağlı cinayət işlərinin istintaqı zamanı narkotiklərin əldə edilməsi mənbələrinin aşkara çıxarılması məqsədilə aparılmış əməliyyat axtarış tədbirləri formal xarakter daşıyır, eləcə də son dövrlərdə əhəmiyyətli

dərəcədə artması müşahidə olunan müxtəlif sosial şəbəkələrdə narkotik vasitələrin satışı həyata keçirən və satılmış narkotik vasitələrin pulunu onlayn yolla qəbul etmiş şəxslərin ətrafında xüsusi texniki vasitələrdən istifadə edilməklə tam və hərtərəfli əməliyyat axtarış tədbirləri həyata keçirilmir.

Aparılan təhlil göstərir ki, son zamanlar külli miqdarda narkotik vasitələr səfil həyat tərzini keçirən, alkoqolizmdən əzab çəkən, narkotik vasitələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə bağlılığı olmayan təsadüfi şəxslərdən aşkar edilərək götürülür. İstintaq zamanı qeyd edilən şəxslərə narkotik vasitə vermiş şəxslər barəsində və narkotik vasitənin mənbəyi barəsində cinayət işləri ayrılarsa da, onlar bağlı qalır. Bütün bunlar keçirilmiş tədbirin əsaslılığını və qanuniliyini şübhə altına alır.

Bundan başqa bu qəbilədən olan cinayət işləri üzrə ibtidai istintaq materialları öyrənilərkən bir çox hallarda müşahidə edilir ki, meşə fondu, su fondu, ehtiyat fondu və s. kateqoriyalı torpaqlarda tərkibində narkotik maddələr olan bitkilərin qanunsuz olaraq əkilməsi, yetişdirilməsi, toplanması və kultivasiyası aparılarkən həmin cinayəti törətmiş şəxslər Azərbaycan Respublikası CM-in 237-ci maddəsi ilə təqsirləndirilməklə yanaşı, həmin şəxslərə eyni zamanda həmin məcəllənin 188-ci maddəsi ilə ittiham elan olunur.

Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsinin 188-ci maddəsinə əsasən qanunla müəyyən edilmiş mülkiyyət, istifadə və ya icarə hüququ olmadan torpaq sahəsini özbaşına hasarlaşdırma, becərmə və ya dəyişdirmə, yaxud həmin torpaq sahəsini başqa üsullarla özbaşına tutma cinayət məsuliyyətinə səbəb olur.

Qanunverici Cinayət Məcəlləsinin bu maddəsində torpaq üzərində mülkiyyət hüququnun pozulmasını torpağın mülkiyyət formasından və hüquqi rejimindən asılı olmayaraq, Azərbaycan Respublikasının vahid torpaq fonduna daxil edilən torpaqların bütün kateqoriyalarına aid etmişdir. Eyni zamanda, qeyd olunan normanın dispozisiyasında nəzərdə tutulmuş torpaq üzərində mülkiyyət hüququnun pozulması mülkiyyət hüququnun hər bir elementinin – torpağa sahiblik, ondan istifadə və onun barəsində sərəncam vermə hüququnun pozulması kimi başa düşülməlidir. Beləliklə, Cinayət Məcəlləsinin həmin maddəsində göstərilən cinayətin obyektinə torpaq üzərində mülkiyyət hüququnun həyata keçirilməsi ilə əlaqədar yaranan ictimai münasibətlərdir.

Cinayət Məcəlləsinin qeyd olunan normasında nəzərdə tutulan torpaq üzərində qanunla müəyyən edilmiş mülkiyyət hüququnun pozulmasına görə cinayət məsuliyyəti yaradan əməllər isə torpaq sahəsini özbaşına tutma, dəyişdirmə və becərmədə ifadə edil-

mişdir. Bu əməllər öz növbəsində qeyd olunan cinayətin obyektiv cəhəti hesab edilir.

Cinayət işlərinin təhlili göstərir ki, təqsirləndirilən şəxslər tərəfindən dövlət və ya bələdiyyə torpaqlarının istifadəyə ayrılması haqqında qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş qaydada rəsmiləşdirilmiş sərəncam olmadan meşə fondu, su fondu, ehtiyat fondu və s. kateqoriyalı torpaq sahələrində gizlin olaraq tərkibində narkotik maddələr olan bitkilər qanunsuz olaraq kultivasiya edilir.

Lakin bu kimi hallarda məqsəd torpaq sahəsini özbaşına tutma və ya ələ keçirmədə ifadə olunmur. Belə ki, təqsirkar tərəfindən qanunsuz ələ keçirilmiş torpaq sahəsinə aşkar surətdə faktiki sahiblik edilmir (torpaq sahəsinin hüdudlarını müəyyən edən hasar çəkilmiş, orada tikinti, abadlaşdırma və s. təsərrüfat-məişət təyinatlı fəaliyyət həyata keçirilmir). Qanunsuz ələ keçirilmiş torpaq sahəsindən yalnız qısa müddət ərzində narkotik vasitələri qanunsuz olaraq gizli şəkildə kultivasiya etmək üçün üsul kimi istifadə olunur.

Buna görə də bu qəbilədən olan cinayət işlərinin istintaqı zamanı təqsirləndirilən şəxslərin əməllərinin hüquqi tövsifində bu kimi hallara diqqət yetirilməli, dövlət və ya bələdiyyə torpaqlarında qanunsuz olaraq tərkibində narkotik maddələr olan bitkiləri kultivasiyası etmiş şəxslərin məqsədinin həmin torpaq sahəsini özbaşına tutma və ya ələ keçirmədə ifadə olunub-olunmamasına, qanunsuz ələ keçirilmiş torpaq sahəsinə aşkar surətdə faktiki sahiblik edilib-edilməməsinə yaxud yalnız qısa müddət ərzində narkotik vasitələri qanunsuz olaraq gizli şəkildə kultivasiya etmək üçün üsul kimi istifadə olunmasına əhəmiyyət verilməli, yalnız bundan sonra təqsirləndirilən şəxslərin əməlinə Azərbaycan Respublikası CM-in 188-ci maddəsinin tərkib əlamətlərinin olub-olmamasına əsaslı hüquqi qiymət verilməlidir.

Bundan başqa, Azərbaycan Respublikası CPM-in 214.3-cü maddəsinin tələbinə görə təxirəsalınmaz istintaq hərəkətlərinin aparılması şəklində təhqiqat cinayətin izlərinin müəyyən edilməsi və rəsmiləşdirilməsi məqsədi ilə aparılır. Təhqiqatı bu şəkildə apararkən təhqiqatçı cinayət işini başlayır və bu barədə dərhal ibtidai araşdırmaya prosessual rəhbərliyi həyata keçirən prokurora məlumat verir, şübhəli şəxsi tutmaq, onun, zərər çəkmiş şəxsin, şahidin, mülki iddiaçının, mülki cavabdehin, şahidlərin dindirilməsi, axtarış, müayinə (şəxsi müayinə) və götürmə kimi istintaq hərəkətlərini aparır, cinayət işinin başlanmasından sonra 10 (on) gündən gec olmayaraq sonrakı araşdırmanın aparılması üçün cinayət işini istintaq orqanına göndərir. Eləcə də, həmin məcəllənin 219.2-

ci maddəsinin tələbinə görə ibtidai istintaqın aparılması məcburi olan cinayət işləri üzrə təxirəsalınmaz istintaq hərəkətlərini apardıqdan sonra və hər bir halda cinayət işi başlanandan 10 (on) gün sonra təhqiqatçı müvafiq qərar çıxarmaqla cinayət işini müstəntiqə göndərir.

Lakin Azərbaycan Respublikasının daxili işlər orqanlarının təhqiqatçıları tərəfindən bir çox hallarda cinayət işinin başlanılması və istintaqın aparılması üçün aidiyyəti üzrə istintaq orqanına göndərilməsi barədə qərarla adı çəkilən qanun normalarına deyil, yalnız olaraq Azərbaycan Respublikası CPM-in 207.5.3 və 213.1.1-ci maddələrinə istinad edilir. Azərbaycan Respublikası CPM-in 213.1.1-ci maddəsi üzrə cinayətin araşdırılması təhqiqatçının və ya müstəntiqin səlahiyyətlərinə aid olmadıqda həmin cinayət haqqında məlumatın istintaq aidiyyəti üzrə göndərilməsindən bəhs edilir. Lakin Azərbaycan Respublikası CPM-in tətbiq edilməsi barədə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 25 avqust 2000-ci il tarixli Fərmanının 3-cü bəndinə əsasən Azərbaycan Respublikası CM-in 234-cü maddəsi üzrə ibtidai istintaq Azərbaycan Respublikasının daxili işlər orqanlarına həvalə edilmişdir. Odur ki, təxirəsalınmaz istintaq hərəkətlərinin aparılması şəklində təhqiqat aparıldıqdan sonra cinayət işi müstəntiqə Azərbaycan Respublikası CPM-in 214.3 və 219.2-ci maddəsinin tələbləri üzrə göndərilməlidir.

Qeyd olunanlara əsasən hesab edirik ki, narkotik vasitələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə bağlı cinayət işlərinin istintaqı zamanı qanunvericiliyin tələbləri tam həcmdə nəzərə alınmalı, bu sahəyə nəzarət daha da gücləndirilməli, o cümlədən Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Konvensiyalarının, o cümlədən 1972-ci il protokolu ilə edilmiş düzəlişlərlə "Narkotik vasitələrə dair 1961-ci il Vahid Konvensiyası", "Psixotrop maddələr haqqında" 1971-ci il Konvensiyası və "Narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə mübarizə haqqında" 1988-ci il Konvensiyasının, eləcə də Azərbaycan Respublikası cinayət prosessual qanunvericiliyinin, "Əməliyyat-axtarış fəaliyyəti haqqında" qanununun tələblərinə dönmədən əməl edilməli, həmçinin dövlət və ya bələdiyyə torpaqlarında qanunsuz olaraq tərkibində narkotik maddələr olan bitkiləri kultivasiyası etmiş şəxslərin əməllərində CM-nin 188-ci maddəsinin tərkib əlamətlərinin olub-olmaması ilə əlaqədar vahid istintaq təcrübəsinin formalaşması zəruridir.

**Ramin Hüseynov,
Göyçay rayon prokuroru
adliyyə müşaviri**